

begrænset periode på op til 3 år, hvorefter virksomheden må ansøge på ny.

For det andet opererer Kommissionens eget udspil til en CO<sub>2</sub>-afgift med undtagelser for en række sektorer (f.eks. i form af en nulsats) med henvisning til konkurrencesituationen over for industrier i tredjelande uden CO<sub>2</sub>-afgift. Kommissionen nævner i denne forbindelse blandt andet stål-, kemi- og cementindustrien.

For det tredje og helt afgørende er sagens realitet jo den, at statstilskuddet til dækning af udgifter til kuldioxidafgift ikke på nogen måde vil stille de berørte danske virksomheder bedre i konkurrencen med deres konkurrenter i EF, end tilfældet er inden lovens vedtagelse. Tværtimod vil det jo være en forudsætning for opnåelse af tilskuddet, at de pågældende virksomheder har gennemført de påkrævede foranstaltninger til energiøkonomisering.

Flertallet henstiller til regeringen, at disse betragtninger direkte indgår i notifikationen for EF-Kommissionen af lovforslaget.

Et *mindretal* (Det Konservative Folkeparti, Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, vil redegøre for sin stilling til ændringsforslagene ved 2. behandling og udtaler i øvrigt:

De fremsatte lovforslag om CO<sub>2</sub>-afgifter m.v. kan af flere årsager ikke støttes. For det første er lovforslagene ikke i overensstemmelse med EF's planer, men er udtryk for en helt unødvendig national enegang, der vil gå ud over både erhvervslivet og de almindelige skatteborgere. En fælles EF-løsning vil have anderledes mærkbare virkninger for miljøet og vil mere enkelt kunne gennemføres uden alvorlige skadevirkninger for erhvervslivets konkurrenceevne.

For det andet medfører lovforslagene en helt uacceptabel stigning i de offentlige udgifter og dermed det samlede skattetryk. For det tredje strider lovforslagene mod væsentlige både energipolitiske og regionalpolitiske principper og er i øvrigt udformet så uigennemskueligt, at hverken virksomheder eller almindelige borgere vil kunne forstå reglerne.

Med hensyn til EF-medholdeligheden må det fastslås, at der hersker en overordentlig stor usikkerhed om EF-Kommissionens stillingtagen i forbindelse med notificeringen af statsstøtteelementerne i lovforslagspakken. Det er derfor også af denne grund helt urimeligt, at lovforslagene skal hastes igennem og vedtages, uden at der er skabt klarhed over, i hvilken retning Kommissionens bemærkninger til de notificerede lovforslag vil gå. Specielt omkring Stålvalseværket er der på baggrund af forhåndsudtalelser ekstra god grund til at være stærkt betænkelig over konsekvenserne af en forhastet vedtagelse af de foreliggende lovforslag og ændringsforslag.

Vedrørende de stillede ændringsforslag anerkendes det, at der med en særlig brancheordning for væksthusholdere synes at kunne skabes en lettelse af de alvorlige konkurrencevirkninger for netop denne branche. Som det fra flere sider er blevet fremført, er kravet om energiattest for at opnå statstilskud dog umiddelbart stærkt betænkeligt i forhold til retssikkerheden. Det virker desuden urimeligt, at kun en enkelt branche, væksthusholdere, gives særlig fordelagtige vilkår.

Uanset de fremsatte ændringsforslag kan mindretallet derfor ikke indstille nogen af CO<sub>2</sub>-lovforslagene til vedtagelse.

Et *andet mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til forkastelse ved 3. behandling, kan ikke stemme for de af flertallet stillede ændringsforslag og bemærker i den anledning følgende:

Hele udgangspunktet for indførelsen af en CO<sub>2</sub>-afgift er at dømme efter bemærkningerne fra forslagsstillerne (S, SF og RV) et ønske om at få reduceret den samlede produktion af CO<sub>2</sub> her i landet. Formålet med en sådan reduktion skal være at reducere den såkaldte drivhuseffekt. Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at denne teori ikke er korrekt. Flere og flere af de mest respekterede forskere og videnskabsmænd udtaler tvivl om drivhuseffektens rigtighed og, i fald den er rigtig, hvor hurtigt den opstår. Senest har f.eks. professor i meteorologi Aksel Wiin i en Midtpunktartikel i Jyllands-